

РЕШЕНИЕ

№ 5375

за поправка на очевидна фактическа грешка

гр. София, 13.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в закрито заседание на 13.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

като разгледа дело номер **3256** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 176 от АПК във вр. § 2 от ДР на ДОПК.

Образувано е във връзка с разпореждане от 16.04.2021 г. на председателя на VIII отделение на Върховния административен съд, с което делото е изпратено на АССГ за отстраняване на допуснатата очевидна неточност в решение № 959/17.02.2021 г., постановено по адм.д. № 3256/2020 г. по описа на АССГ. Указано е на съда изрично да посочи в диспозитива на решението размера на задълженията за лихва, установени с РА, в частта потвърдена с решение на директора на дирекция ОДОП [населено място].

По настоящото дело Ревизионен акт № Р-2200221700329-091-001/12.10.2017 г., издаден от В. А. В., началник сектор „Ревизии“ при дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – възложител на ревизията и П. Т. П., главен инспектор при ТД на НАП - С. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 299 от 23.02.2018 г. на директора на дирекция ”Обжалване и данъчно-осигурителна практика” при Централно управление на Националната агенция за приходите – С. е оспорен като незаконосъобразен в частта му, с която са установени допълнителни задължения по ЗДДС в размер общо на 424 451,58 лв., в т.ч. главница 352 269,22 лв. и лихви 72 182,36 лв., за данъчни периоди м. 03.2015 г., м. 04.2015 г., м. 05.2015 г., м. 08.2015 г., м. 09.2015 г., м. 10.2015 г. и м. 11.2015 г., които произтичат от непризнато право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1, във вр. с чл. 6 от ЗДДС по фактури, издадени от А. Е., ТИ Д. Е. Е., Д.-ДН Е., А. 10 Е., Т. А. Е. и К.-1 Е..

С решение № 959 от 17.02.2021 г. Ревизионен акт № Р-2200221700329-091-001/12.10.2017 г. е отменен в частта, относно отказано право на

данъчен кредит общо в размер на 100 295,05 лв. и съответни лихви, по фактури, издадени от ТИ Д. Е. Е. /с изключение на фактура № 1.....485/23.03.2015 г./ и Т. А. Е. за данъчни периоди м.04., м. 05, м. 08, м. 09, м. 10 и м. 11.2015 г. Жалбата на М. П. Е., ЕИК[ЕИК] е отхвърлена в останалата част относно отказано право на данъчен кредит по фактурите, издадени от А. Е., Д.-ДН Е., А. 10 Е., К.-1 Е. и ТИ Д. Е. Е. по фактура № 1.....485/23.03.2015 г. общо в размер на 251 974,17 лв. и съответни лихви за данъчни периоди м.03, м. 05, м. 08, м. 09, м. 10 и м. 11.2015 г.

В диспозитива и в мотивите на Решение № 299/23.02.2018 г. на директора на дирекция ОДОП [населено място] не е посочен размерът на задълженията – главница и лихви, определени с оспорения РА, в частта, потвърдена от решаващия орган, поради което съдът е задължил ответника да представи по делото писмено заявление, удостоверяващо размера на спорните задължения, както и размера на задълженията за лихва върху потвърдената, съответно върху отменената с решението на АССГ част на Ревизионен акт № Р-2200221700329-091-001/12.10.2017 г.

С писмо от 06.08.2021 г. директорът на дирекция ОДОП – С., чрез процесуалния си представител пояснява, че размерът на материалния интерес, предмет на спора, за който жалбата на М. П. Е. ЕИК[ЕИК] е приета за основателна и ревизионният акт е отменен е общо 121 599,48 лв., в т.ч. главница 100 295,05 лв и лихви в размер на 21 304,43 лв. Размерът на главницата, за която ревизионният акт е потвърден и жалбата е отхвърлена е 251 947,17 лв., а размерът на лихвите е 50 877,93 лв.

Съобразявайки се с изложеното и на основание чл. 176, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, III отделение, 16 състав

РЕШИ:

ДОПУСКА поправка на очевидна неточност в решение № 959/17.02.2021 г., постановено по адм.д. № 3256/2020 г. по описа на АССГ, както следва:

В диспозитива, абзац първи, вместо „ОТМЕНЯ Ревизионен акт № Р-2200221700329-091-001/12.10.2017 г., издаден от В. А. В., началник сектор „Ревизии“ при дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – възложител на ревизията и П. Т. П., главен инспектор при ТД на НАП - С. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 299 от 23.02.2018 г. на директора на дирекция ”Обжалване и данъчно-осигурителна практика” при Централно управление на Националната агенция за приходите – С., в частта, относно отказано право на данъчен кредит общо в размер на 100 295,05 лв. и съответни лихви, по фактури, издадени от ТИ Д. Е. Е. /с изключение на фактура № 1.....485/23.03.2015 г./ и Т. А. Е. за данъчни периоди м.04., м. 05, м. 08, м. 09, м. 10 и м. 11.2015 г.“ да се чете „ОТМЕНЯ Ревизионен акт № Р-2200221700329-091-001/12.10.2017 г., издаден от В. А. В., началник сектор „Ревизии“ при дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – възложител на ревизията и П. Т. П., главен инспектор при ТД на НАП - С. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 299 от 23.02.2018 г. на директора на дирекция ”Обжалване и данъчно-осигурителна практика” при Централно управление на Националната агенция за приходите – С., в частта, относно отказано право на данъчен кредит общо в размер на 100 295,05 лв. и лихви в размер на 21 304,43 лв., по фактури, издадени от ТИ Д. Е. Е. /с изключение на фактура № 1.....485/23.03.2015 г./ и Т. А. Е. за данъчни периоди м.04., м. 05, м. 08, м. 09, м. 10 и м. 11.2015 г.“

В диспозитива, абзац втори, вместо „ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. П. Е., ЕИК[ЕИК],

срещу Ревизионен акт № Р-2200221700329-091-001/12.10.2017 г., издаден от В. А. В., началник сектор „Ревизии“ при дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – възложител на ревизията и П. Т. П., главен инспектор при ТД на НАП - С. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 299 от 23.02.2018 г. на директора на дирекция ”Обжалване и данъчно-осигурителна практика” при Централно управление на Националната агенция за приходите – С. в останалата част отказано право на данъчен кредит по фактурите, издадени от А. Е., Д.-ДН Е., А. 10 Е., К.-1 Е. и ТИ Д. Е. Е. по фактура № 1.....485/23.03.2015 г. общо в размер на 251 974,17 лв. и съответни лихви за данъчни периоди м.03, м. 05, м. 08, м. 09, м. 10 и м. 11.2015 г.“ да се чете „ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. П. Е., ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт № Р-2200221700329-091-001/12.10.2017 г., издаден от В. А. В., началник сектор „Ревизии“ при дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – възложител на ревизията и П. Т. П., главен инспектор при ТД на НАП - С. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 299 от 23.02.2018 г. на директора на дирекция ”Обжалване и данъчно-осигурителна практика” при Централно управление на Националната агенция за приходите – С. в останалата част относно отказано право на данъчен кредит по фактурите, издадени от А. Е., Д.-ДН Е., А. 10 Е., К.-1 Е. и ТИ Д. Е. Е. по фактура № 1.....485/23.03.2015 г. общо в размер на 251 974,17 лв. и лихви в размер на 50 877,93 лв., за данъчни периоди м.03, м. 05, м. 08, м. 09, м. 10 и м. 11.2015 г.“

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

Съдия: